

Els bisbes parlen de la 54a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Dv, 22/05/2020 per Catalunya Religió

(GIEC) Diumenge 24 de maig, coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, amb el mandat exprés de Jesús als Apòstols d'anunciar a tots els pobles el seu missatge, l'Església celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, en la qual proposa un tema, elabora uns materials de reflexió, el Papa escriu un missatge, es dona a conèixer un lema i es ressalta la importància dels mitjans en el nostre món. El papa Francesc ha escollit per a la 54a Jornada el lema «Perquè ho puguis explicar i gravar en la memòria (cf. Ex 10,2). La vida es fa història». En el seu missatge, el Papa demana als periodistes “teixir històries que construeixin, no que destrueixin” i ressalta que “fins i tot quan expliquem el mal, podem aprendre a deixar espai a la redempció”.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la 54a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, així com dels infants que es preparen per a la primera comunió, d'ecologia i justícia, d'una trobada amb representants d'entitats socials, del mandat del Senyor als apòstols, del Llibre de la vida i de l'Ascensió del Senyor.

Tres de les cartes dominicals parlen de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que “el Papa Francesc havia previst un Missatge que titulava “Perquè ho puguis explicar i gravar en la memòria (cf. Ex 10,2). La vida es fa història””, però que “després va venir la pandèmia del coronavirus, que tot ho ha trastocat, i els Bisbes de la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials de la CEE han refet la temàtica i han aportat una reflexió que titulen “Els comunicadors sou garants d'esperança davant el Covid-19””. Informa que “s'adrecen sobretot als comunicadors i periodistes que han hagut de narrar el drama mortal d'aquesta pandèmia que vivim i que al mateix temps han estat exemples esperançadors de lliurament i solidaritat”. Diu que “sense ells, ja que nosaltres estàvem confinats a casa, hauria mancat una peça clau per a la

nostra llibertat: la informació”. Manifesta que “en aquests moments difícils, els mitjans de comunicació ens permeten conèixer el que està passant amb tots els seus matisos i les seves complexitats, posen en context les informacions i donen resposta a les nostres preguntes” i que “el seu servei és essencial per a una societat que estima la llibertat i la veritat”. Manifesta també que “obren finestres a l’esperança i al futur, donen a conèixer iniciatives solidàries i ofereixen als qui estan confinats a casa múltiples possibilitats per a estar connectats amb el món, per a desenvolupar les seves qualitats i poder-se entretenir i aprendre, vinculant-nos a la humanitat, l’art i la cultura”. Finalment, expressa que “el nostre agraïment per part de tots hauria de traduir-se en suport social perquè els mitjans puguin continuar duent a terme la seva tasca ara i en el futur, que es presenta difícil” i demana que “rebin la nostra consideració, respecte i ànim, amb la nostra intercessió”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que “comunicar a tothom les paraules i els fets de Jesucrist és més que un consell per als cristians”, “és una obligació que se’ns imposa per completar en la nostra vida allò que hem cregut, celebrat i viscut”. Afirmar que “l’Església sempre ha reconegut, ha valorat i ha agraït la feina dels comunicadors i de les empreses periodístiques al servei de la societat però ha reservat un dia per a què tots els cristians li prestin la deguda importància”. Ens ofereix un breu resum del missatge del Papa amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, glossant els títols dels cinc apartats dels quals consta el seu contingut. Manifesta que “és un missatge molt positiu i ple d’esperança per aquests moments”. Recorda que “per la data de la seva publicació (24 de gener) el Papa desconeixia la gran tragèdia, amb milers de morts i contagiats que ha patit el nostre món” i diu que “és important que el relat que es construeixi sobre aquest fet estigui ple de veracitat, esbrini escrupolosament les causes i aprofundeixi en les conseqüències sanitàries, econòmiques i socials que amb seguretat seran evidents i desastroses”. Finalment, recorda que els bisbes de la Comissió de Mitjans, de la que forma part, van fer públic “un missatge el dia de Pasqua agraint, ja immersos en aquesta calamitat, la feina de tants professionals de la informació que s’esforcen, ara i sempre, per buscar i defensar la llibertat en tots els àmbits, la veracitat dels relats i la pretensió d’oferir un bon servei a la societat que és, en definitiva, la dipositària del dret a estar informada”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que “aquest diumenge celebrem l’Ascensió del Senyor”, que “després d’estar durant quaranta dies apareixent-se als deixebles i acompanyant-los, finalment el Senyor és enlairat al cel”, però que abans Jesús envia els deixebles a “anunciar, a comunicar el seu missatge, la seva bona notícia”. Recorda que per això també aquest diumenge se celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Diu que “el papa Francesc vol dedicar el missatge d’aquesta jornada al tema de la narració”, ja que “l’home és un ésser narrador”, “cada vegada ens agrada més explicar històries de la nostra vida, del que hem viscut, de les nostres penes i alegries”, però ens adverteix que “també hem de vigilar a no caure en el parany de les històries negatives, les que escoltem i també les que expliquem i ens fan tornar “àvids de xafarderies i de tafaneries”. Destaca que “el Sant Pare, enmig de tots els missatges, històries i narracions, ens diu que “la Sagrada Escripura és la Història de les Històries”, és “la gran història d’amor entre Déu i la humanitat””. En aquesta Jornada, el bisbe Novell diu que “no

podem oblidar la pandèmia que estem encara vivint i que ens ha portat a un confinament gairebé inimaginable” i que “en aquests mesos els mitjans de comunicació han estat uns dels grans protagonistes de la nostra societat perquè gràcies a les noves tecnologies, les xarxes socials i la comunicació del segle XXI aquest confinament ha estat més suportable i ens ha ajudat a no sentir-nos tan sols”. Finalment, afirma que de ben segur que tots nosaltres “gravarem en la memòria tot el que haurem viscut durant aquesta crisi sanitària i ho explicarem a les generacions futures com un compliment d’allò que el Senyor va dir als deixebles: “Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món””.

Dues de les cartes dominicals s’adrecen als infants que es preparen per a la primera comunió. El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, els recorda que aquest diumenge o en els diumenges anteriors o posteriors l’haurien feta, però que “una forta epidèmia ha fet que la vida ordinària fos traspalsada”. Els diu que sap que han fet “«classes» de manera virtual i, alguns de vosaltres, també catequesi”, així com que han tingut “l’experiència de poder resar junts a casa i seguir, per mitjans diversos, la celebració de la missa, sobretot en els dies de Setmana Santa”. Afirma que “no ha estat un temps normal”, però que “ara sembla que les coses van retornant, a poc a poc, a la seva normalitat”. Comenta als infants que sap que tenen moltes ganes de celebrar la primera comunió, per la festa en l’església i la que faran després amb familiars i amics. També els diu que “els vostres mossens i els vostres catequistes tenen ganes que celebren la vostra primera comunió” i que Jesús té encara “més ganes que vosaltres i que tots nosaltres” perquè “ell vol que el seu amor, la seva vida, la seva gràcia, la seva alegria us arribi del tot al vostre cor i us acompanyi sempre”. Els diu també que ara els pertoca a ells i als seus pares, catequistes i mossens intensificar la preparació, perquè quan puguin celebrar la primera comunió, tinguin el seu cor ben disposat per rebre Jesús. Finalment, els indica les disposicions necessàries per aquesta preparació: creure en Jesús i estimar-lo, conèixer-lo més, saber-se les oracions fonamentals del cristià i tenir el cor net, per mitjà del sagrament de la confessió.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, vol dirigir-se “a tots els xiquets i xiquetes de la diòcesi que anàveu a rebre la primera comunió durant aquest temps de Pasqua”. Està convençut que els infants “us estàveu preparant amb il·lusió per aquesta celebració tan important per a vosaltres i les vostres famílies”, així com que “també a Jesús li feia il·lusió ser acollit per cadascun de vosaltres, perquè Ell desitja oferir-nos a tots la seua amistat i espera que nosaltres també desitgem ser els seus amics”. Recorda als infants que per poder rebre Jesús dignament, “en aquest temps de preparació per a la vostra primera comunió també anàveu a celebrar per primera vegada el sagrament del perdó i la reconciliació amb Déu” i que “aquests dos sagraments són els que ens ajuden a què la nostra amistat amb Jesús siga cada dia més intensa”. Reconeix que és possible que, “a causa de tot el que ha passat, alguns de vosaltres i les vostres famílies ja no sentiu la mateixa il·lusió que teníeu aquests mesos passats” i que “la festa amb la família i els amics no pugui ser com s’havia pensat”. Els demana que no es desanimin i els vol recordar que “el més important en aquest moment és rebre al Senyor, i que la il·lusió més gran que hauríeu de tenir ara i sempre és arribar a ser cada dia millors amics de Jesús”. Comunica que tan aviat com sigui possible, els sacerdots i catequistes que han acompanyat els infants durant aquests anys es posaran en

contacte amb ells “per completar la preparació i organitzar en les parròquies la celebració de l’Eucaristia en la qual rebreu al Senyor”. Finalment, demana als pares i familiars d’aquests infants que els acompanyin en aquest camí que els conduirà a Jesús, que comparteixin amb ells la il·lusió per viure la fe i els ajudin a valorar el que és realment important en la seva primera comunió.

L’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, recorda que el 24 de maig “l’encíclica del papa Francesc Laudato si’, sobre la cura de la casa de tots, compleix cinc anys”. Diu que “a propòsit de la greu crisi del Covid-19, la comunitat internacional va sent molt més conscient d’aspectes assenyalats fa cinc anys pel papa Francesc, com el fet que el creixement econòmic perpetu és incompatible amb la conservació de la biodiversitat” i que “al seu torn, hi ha investigacions científiques que demostren que la pèrdua de la biodiversitat encareix els costos de sectors com l’agricultura o la ramaderia, sense oblidar que aquesta mateixa pèrdua és al darrere de crisis com la que hem estat patint aquests darrers mesos”. Afirmar que “davant aquest panorama, l’encíclica del papa Francesc Laudato si’ ens està dient que les claus de la solució no es troben únicament en la ciència o en la tècnica, que és on les busca la nostra societat, sinó en el cor mateix de l’home” i que “les claus són morals i ètiques, per això la fe cristiana hi té tant a dir”. En aquest sentit, diu que “justícia social i justícia ambiental es troben íntimament relacionades” i que “hi ha una íntima relació entre ecologia i justícia: les relacions amb la natura són inseparables de la justícia”. Finalment diu que “a la nostra Església que peregrina a Tarragona, som conscients que també hem d’afrontar amb responsabilitat aquestes qüestions i, com a creients, donar-hi la resposta més adequada”, d’aquí que “hàgim decidit constituir una Comissió diocesana per fer front als efectes de la pandèmia de Covid-19” i diu que “caldrà establir un Secretariat permanent sobre ecologia i justícia, que amplii en el temps tant la reflexió com l’acció en el marc diocesà”.

El cardenal **Joan Josep Omella**, voldria compartir amb nosaltres alguns aspectes d’una trobada virtual que, fa uns dies, va tenir amb representants d’entitats socials de l’arxidiòcesi de Barcelona. Diu que “les entitats que treballen en favor de les persones més vulnerables van explicar petites històries d’esperança enmig de la crisi actual”. Explica que “les entitats que ajuden dones i nens víctimes del tràfic d’éssers humans van comentar les dificultats que tenien per atendre’ls” i que “els centres que atenen persones sense llar han intentat estar oberts dia i nit per acollir el màxim nombre de persones possible”. També explica que “les institucions que atenen infants i adolescents en risc d’exclusió social van destacar l’enorme esforç que han realitzat els voluntaris i educadors per continuar amb la seva tasca”, que “un altre àmbit d’actuació especialment crític aquests dies és l’atenció a moltes famílies que s’han empobrit com a conseqüència de la pandèmia” i que “també és crítica la situació de presos i mariners”. Agraïx de cor “la dedicació dels voluntaris i professionals que s’han apropat amb amor a les persones que aquesta terrible pandèmia ha deixat desamparades”. Manifesta que “aquestes iniciatives són un oasi enmig d’un desert en el qual veiem com unes gotes d’humanitat poden pal·liar la set de tants afectats i, a la vegada, desvetllar-nos de la nostra comoditat per moure’ns a l’acció solidària”. Finalment, diu que “gràcies al testimoni de Crist ressuscitat que puja als cels, sabem que l’abandó, la soledat, el patiment i la mort no tenen la darrera paraula”, ja que “Crist ressuscitat que

torna al Pare ens obre les portes a una nova existència on l'amor, la joia i la pau triomfaran”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que el lema de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials d'enguany “ens convida a viure i a gravar en la memòria per a poder transmetre” i que “de fet, això és el que varen fer els apòstols”. Afirmar que “a Jerusalem va començar a caminar la vida de l'Església, juntament amb Maria”, la qual esdevindrà la Mestra pels apòstols “i per a la comunitat que s'anirà congregant al seu voltant” i “és present des dels inicis en el camí de l'Església i de la seva missió evangelitzadora de tots els pobles”. Manifesta que “el mandat del Senyor als apòstols és prou clar: Aneu i feu deixebles de tots els pobles i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat”, que “l'apòstol és un testimoni enviat”, que “abans d'ésser enviats, els apòstols varen estar amb Jesús”, que “en ésser enviats hauran d'anunciar el que han vist i sentit, el que han experimentat, el que tenen ben gravat” i que “aquest anunci comprometrà la seva vida, acabarà transformant la seva història personal i la història de la humanitat, fent noves totes les coses”. Finalment, diu que “Jesucrist és l'Apòstol del Pare, és el primer apòstol”, que “Maria participa d'una manera especial en la missió de Crist, i en conseqüència, és apòstol amb ell”, que “el primer apostolat s'inicià en l'instant de l'encarnació”, que “aquí comença també el camí de Maria com apòstol i com a Mare i Reina dels apòstols” i que “és Mare nostra, dels apòstols del segle XXI, que també rebem el mandat missioner de Jesús, que ens envia a anunciar l'Evangelí als nostres contemporanis”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “hem d'escriure el nostre propi «llibre de vida» amb el nostre dia a dia, amb la nostra biografia tal com és, amb tot realisme i autenticitat” i que “llavors, si hem viscut davant Déu i segons Ell, malgrat els nostres pecats i febleses, aquest llibre nostre esdevindria un testimoni lluminós del gran Llibre escrit pel dit de Déu, és a dir, del seu Esperit”. Afirmar que el dia de l'Ascensió de Jesús “aquells deixebles de la primera hora, amb la Mare de Déu al capdavant, eren primícia dels inscrits: havien rebut el do immens, la gràcia de la salvació” i que “quedava clar que «El Llibre de la vida», en lloc d'un quadre o llista d'honor, es convertia en tasca, en missió”. Manifesta que “els sants, en portar aquí a la terra una existència de seguiment fidel a Crist, amb les seves febleses i pecats, amb les seves llums i goigs, però havent triomfat en ells la gràcia, han escrit amb la seva vida un veritable llibre”. Recorda que “alguns van posar per escrit el seu itinerari espiritual”, que “molts es van veure moguts a escriure la seva trajectòria de recerca i trobament amb Crist” i que “de vegades aquestes obres en les quals es descriu la pròpia experiència de vida «amb Déu» han estat titulades així: «El Llibre de la vida»”, amb un doble sentit de la paraula «vida»: “d'una banda significa el camí existencial, la biografia, que indica l'itinerari concret de la persona cap a la santedat; d'altra banda, dona a conèixer, testimonia, l'obra de Déu en aquesta persona”. Finalment, diu que en aquestes obres “hi podem descobrir empremtes pròpies de la mà de Déu, és a dir, de l'Esperit Sant” i que “així podem dir que Déu «escriu» en les nostres vides perquè llegint-les, descobrim quina és la seva voluntat, el seu estil, la seva manera d'estimar transformant-nos”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “en aquesta festa de l'Ascensió

posem l'accent en el fet que Jesús, el crucificat i ressuscitat, està per sempre amb el Pare". Ens adverteix que "hi ha el risc d'imaginar l'Ascensió com un viatge de Jesús al cel, al firmament, com una «traca final» per impressionar", que "podem tenir la sensació de l'absència de Jesús, de pensar que l'Ascensió significa que Jesús no és present en la nostra història, d'oblidar que Jesús és el Senyor sempre, també ara" i que "ens pot envair el dubte o l'interrogant d'on finalitza l'etapa de la vida humana". Afirmar que "la festa de l'Ascensió ens convida a contemplar de nou Jesús com el qui ha viscut humanament, és glorificat, i tornarà gloriós" i que els evangelistes se serveixen d'imatges per expressar aquesta dimensió de Jesús com a Senyor Glorificat, que volen dir que "Jesús ja no és home de la terra, que no el trobarem com a home en la terra i amb una humanitat com la nostra, sinó que és el Senyor Glorificat amb Déu". Destaca que "l'Ascensió no significa allunyar-se de la nostra petitesa, desentendre's de nosaltres... sinó al contrari", que "la glorificació de Jesús és motiu d'esperança per viure amb la confiança de fer camí cap al nostre Cap i Pastor". Destaca també que l'Ascensió de Jesús "significa una nova manera de ser present entre nosaltres" i "és també el començament de la missió de l'Església". Finalment, diu que "ara som els deixebles de tots els temps que hem de continuar la missió que se'ns ha confiat: ser els seus testimonis" i que "el sentit de la nostra missió com a Església i dels nostres treballs pastorals és deixar la cara, les mans, la veu, el cor, el treball, els goigs i els sofriments a Jesús per fer-lo transparent, present i actuant".

Poden trobar les glosses senceres al [web](#) de la Conferència Episcopal Tarraconense i a la pàgina web de cada diòcesi.